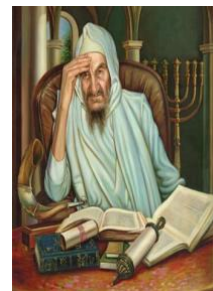


אין לקרוא בזמן התפילה ובזמן קריאת התורה
העלון מוקדש להצלחת וישועת הרב הגאון יאשיהו יוסף פינטו בן הרבנית זהרי.
ולרפואת אבשלום בן תריה, אמנון בן עליזה, חנניה בן אסתר, עומר בן שושנה,
אורנית בת שושנה, זר חיה בת ניצה, אהוד בן רבקה.

להקדשות ולהפצת העלון פנו אלינו במייל Danielbar158@gmail.com
או בפלאפון : 0523458725



מאמר דניאל לפרשת "בראשית"

בשמיני עצרת (שמחת תורה) בתפילת מוסף התחלנו להגיד "משיב הרוח ומוריד הגשם". אפשר להגיד רמז נפלא על חיי האדם. "משיב הרוח ומוריד הגשם", מתי שהאדם משיב את הרוחניות (משיב הרוח), מתחזק, אז ה' יתברך "מוריד הגשם" ה' מוריד לו גשמיות (שפע פרנסה בריאות וכל הטוב הקיים). וכאשר מתחזק ברוחניות הגשמיות מגיעה על הדרך. וזה רמוז לנו במילים "משיב הרוח ומוריד הגשם".

בכל שנה, כאשר מתחילים לקרוא ספר "בראשית" נשאלת השאלה המפורסמת, מדוע מתחילה התורה דווקא באות ב' מדוע לא באות א' או אות אחרת? לשאלה זו כמה תשובות. תירוץ ראשון, ששמעתי מאחד המתפללים בבית הכנסת, ידוע שמי שהתחיל את גילוי ה' יתברך בעולם היה אברהם אבינו. ועל כן, הרי ידוע שה' הסתכל בתורה וברא על פי התורה את העולם. והרי אברהם אבינו הראשון שגילה את ה' יתברך, ובזכותו התורה שלנו, לפני אברהם היו כולם עובדי עבודה זרה ולא ידעו בכלל על קיומו של ה', ועל כן המילה בראשית משמעותה על קיום העולם, שהוא התקיים מכוח התורה, והבן איש חי אומר על הבריאה "אל תקרא בהבראם אלא באברהם" שבזכות אברהם איש החד התקיים העולם ונברא. ועל זה אפשר להגיד "עולם חסד יבנה" שהעולם מתקיים בזכות שלושת עמודי עולם "תורה עבודה וגמילות חסדים". פירוש שני, מאת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א, שאות ב' זה שתיים כלומר ביחד, ואות א' זה אחד כלומר לבד, ולכן רומזת לנו התורה תהיו ביחד ואל תהיו לבדכם, לא טוב שהאדם נמצא לבדו, והינה ראייה לדבר, ראינו שכתוב "ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר" רק כאשר נשאר יעקב לבדו, הגיע שרו של עשיו להילחם ביעקב. ולכן התורה התחילה באות ב' שזה ביחד, ולא באות א' שזה 1 ולבד. וגם עוד תירוץ, האות ב' זה מלשון ברכה, ואות א' זה מלשון ארור. ולכן התורה שהיא הברכה לכל הדברים התחילה דווקא באות ב' מלשון ברכה, ולא באות א' שזה לשון ארור (קללה). והינה אפשר לפרש עוד סיבה, האות א' יכולה לרמז או על גאוה שהאדם משתמש כל הזמן במילה "אני" לעומת זאת, האות א' יכולה לרמז על ענווה, אם האדם אומר "אין" כלומר כלום אם ה' לא רוצה, כלומר הכל מאת ה'. וכאשר האדם צנוע ויודע שהאות א' שייכת לקדוש ברוך הוא "אנוכי ה' אלוקיך" הוא יודע שה' הוא הכוח להכל, אז המילה א' שלו רומזת על ה' יתברך, שהמילה א' היא גימטריה 1 כלומר ה' הוא אחד, יחיד, ואין כמוהו, ולכן התורה לא התחילה באות א' להגיד לך שהאות א' זה ה' יתברך שהיא גימטריה 1 כמו שאמרנו. ולכן התורה גם התחילה באות ב', להגיד לך שהאות ב' זה 2 כלומר אתה וה' יתברך שהוא חלק בלתי נפרד ממך. עוד סיבה אפשר להגיד, שהאות ב' רומזת על 2 כלומר על חברותא, שתורה לומדים ביחד ולא לבד, טובים השניים מן האחד. וסיבה נוספת, אפשר לרמוז ולהגיד שהאות ב' זה 2 להגיד לך שיש שתי תורות, תורה שבעל הפה ותורה שבכתב. ועוד אפשר להגיד, לרמז לך על 2 עולמות, עולם הזה ועולם הבא, ועל ידי התורה הקדושה והמצוות אתה קונה את העולם הבא שלך, וגם חי טוב בעולם הזה כאשר אתה מחובר לה' ועושה מעשים טובים והולך בדרך ישרה אתה גם זוכה לחיים טובים בעולם הזה. וגם עוד תירוץ, מדוע דווקא באות ב' ? כי כל ברכה וברכה שאנו מברכים, אנו

העלון מוקדש לעילוי נשמת : אורלי בת סעידה, חנה בת נוריה, הרבנית הדסה אבישג רבקה יסכה בת אביבה מרים, הרבנית סמדר רבקה בת ימנה, רחל שירה בת תמו, ג'אנט סבירסה בת מנענע, שלמה בן נוארה, גרשון בן רחמה, עזרא בן אסתר, אהרון בן חזלה, שלום בן חנדן, הרב הגאון הרב יחזקאל ברלנד בן חיים, בנימין בן אסתר, חי בן ירדנה, חיים ביטון בן עיישה, אליהו בן מרים.

מתחילים באות ב', "ברוך אתה ה' ". וגם עוד תירוץ, התורה מתחילה באות ב' ולא באות א' שלא יקום אדם ויגיד "למדתי את כל התורה כולה" יגידו לו "התחלת ללמוד מהאות ב' ולא מהאות א'". ותירוץ אחרון חביב והכי מיוחד, התורה מתחילה באות ב' ומסתיימת באות ל'. ויוצא לנו המילה "לב" שזה הדבר הכי חשוב, ה' מחפש שנלמד ונקיים את התורה מהלב.

הרב יורם אברג'ל זצוק"ל מסביר על פרשת בראשית, שהיא השבת הקדושה של השנה, והנהגתו של האדם בשבת זו, תשפיע על הנהגותיו בשבתות האחרות של השנה. ולכן על האדם להתקדש בשבת זו כפי יכולתו, וטהור ידיים יוסיף אומץ.

הרב יורם הקדוש, מביא גם תירוץ נפלא ומדהים מדוע התורה דווקא התחילה באות ב', והינה מסופר במדרש, שלפני שברא ה' את העולם באו לפניו כל האותיות ורצו שבם יברא העולם. אך ה' דחה את כולם, כי לכולם היה שורש לא טוב, לדוגמה בג' יש את המילה גזל. ובאות ש' יש את המילה שקר וכו'.. אבל באות ב' בחר ה' כי האות ב' מלשון ברכה. וניתן ללמוד מכך, שכל דבר ושלב בחיינו, גם גשמי וגם רוחני, תפתח תמיד בברכה. וכפי שלימדו אותנו חז"ל הקדושים במדרש רבה "פותחין בברכה". וברכה פירושה, עשיית טוב וחסד וצדקה עם הזולת. שהרי עיקר כוונת הבריאה הינה הטבה וחסד עם הזולת. עשיית טוב עבור מישהו אחר. ועלינו ללמוד מדרכו של ה' יתברך שמרבה איתנו חסדים, רחום וחנון, מעביר על מידותיו, וכאשר תהיה מידת החסד והנתינה נר לרגלנו, נזכה לברכה והצלחה בכל מעשה ידינו. ועוד תירוץ אומר רבנו יורם, מדוע התורה מתחילה באות ב', כי חותמו של ה' אמת ותורתו אמת. ורצה ה' להטביע את חותם האמת שלו כבר בהתחלה בפתיחת התורה. בבחינת "ראש דברך אמת". לכן פתח ה' דווקא באות ב', כי אם נצרף החל מהאות ב' קבוצות של שלוש אותיות, (ב ג ד, ה ו ז, ח ט י וכן על זה הדרך) נקבל בגימטריה קטנה את המספר 9. ואם ניקח את הגימטריה הקטנה של המילה "אמת" 441 נקבל גם בגימטריה קטנה $9 = 1 + 4 + 4$. ואם התורה לא היתה מתחילה באות ב' והיינו לוקחים את התורה מהאות א' לא היינו מקבלים גימטריה קטנה 9 כמניין "אמת" שגם בגימטריה קטנה 9. ועוד ניתן להוסיף כפי שאמרנו למעלה, שסופי תיבות של המילה "בראשית ברא אלוקים" נקבל "אמת". וגם מוסיף הרב יורם אברג'ל, שהמשך הפסוק "ברא אלוקים את..." גם סופי תיבות של המילים האלה "אמת". ללמדנו לא רק שהתורה היא אמת, אלא ללמד אותנו ללכת בדרך אמת ולא בדרך שקר. שכל מעשיך וכוונותיך יהיו לשם שמיים ויהיו אמיתיים. שתמיד כל מעשייך יהיו באמת ולא בגזל, באמת וביושר.

וגם המילה "אמת" מורכבת מהאות א' שהיא האות הראשונה, האות מ' שהיא האות האמצעית והאות ת' שהיא האות האחרונה. לרמז לנו, שכל שלב בחיים, גם ההתחלה, גם האמצע וגם הסוף תמיד שהכל יהיה באמת ולא חס ושלוש שנערב שקר בחיינו ובמעשינו, שהרי כל דבר שמעורב בו שקר אין בו ברכה, וה' מואס במידה הזו, שנאמר "דובר שקרים לא יכון לנגד עיני". (תהילים קא). ולכן הזהירה התורה "מדבר שקר תרחק". יש להתרחק ולברוח מהשקר וגם עוד דבר שניתן לרמז בפסוק, שאדם שמשקר "מדבר שקר" אז סופו "תרחק" שהשקר מרחיק את האדם מה' יתברך. וקדושת הילדים תלויה בהורים במידת האמת שלהם. שלא ישקרו לילדיהם כי אחרת ילמדו מהם. ועוד, אם רואה אדם שילדיו מתרחקים מדרך ה' כנראה שהוא צריך לעשות תשובה ולהתרחק מדברי שקר. כאשר יאחז במידת האמת יראה שילדיו יחזרו לדרך הישרה והאמיתית. וכפי שמספרים על חסיד אחד שבא לפני הרבי מקוצק, שהיה מפורסם במידת האמת. ושאל אותו החסיד, כיצד אוכל לאחוז

במידת האמת ? ענה לו הרבי מקוצק "אמת ראשי תיבות אמת מארץ תצמח". והסביר הרבי מקוצק, זרע כאשר הוא מחוץ לאדמה, הוא לא יוכל לצמוח, רק כאשר נכניס את הזרע לאדמה, הוא יוכל לצמוח. כך היא גם מידת האמת, לעולם האדם לא יוכל לדבר דבר אמת כל עוד הוא לא קבר את השקר ויתרחק ממנו, רק אז יוכל להתרחק מהשקר ולדבוק באמת.

וגם ניתן לספור סיפור ידוע, על מלך אחד שלא היו לו ילדים, והוא כל כך רצה ילדים אך לא ידע במי לבחור. יועציו נתנו לו עצה. הוא ערך תחרות, וכל ילד שרצה יכול היה להירשם לתחרות. נקבע מועד סיום לתחרות, הילד הכשרוני שיצליח לגדל ולטפח את העציץ היפה ביותר הוא יזכה בתחרות ויהיה לבן של המלך. לאחר תקופה ארוכה נעמדו בגינה של הממלכה המון ילדים עם עציצים יפים, מטופחים, הבחירה היתה קשה, כל ילד עשה עבודה מרשימה וכלל העציצים היו יפים. כולם חוץ מאחד, היה ילד אחד שהגיע עם חול, בלי שום פרח. הגיע עם העציץ מלא בחול, בדיוק כפי שקיבל אותו ביום ההרשמה. מסתבר שלא משנה מה הוא ניסה לעשות הוא לא הצליח והעציץ שלו נשאר ריק. אימו עמדה בצד בקהל והצטערה כל כך לראות כיצד הבן שלה מבייש ומתוסכל מעצם העובדה שכולם כולל כולם הצליחו לטפל ולטפח את העציץ שלהם והראו למלך את העבודה הקשה שלהם, אומנם בנה הקטן לא הצליח שום דבר, ולא רק שלא הצליח אלא התבייש והתבזה מול המלך. המלך עבר בין כולם, שיבח את הילדים וחיך אליהם, אך כאשר הוא הגיע לילד הקטן הזה שהגיע עם העציץ ללא כלום, רק חול, הוא נעצר, הסתכל עליו, והחל לצעוק "זה מה שאתה מביא לי? חול? לא גידלת כלום? לא טרחת כמו כולם? למה הגעת?" הילד הקטן החל לבכות ולפרוץ בבכי. הוא החל לנסות להסביר שטרח וניסה ולא יודע למה כולם הצליחו והוא לא, היה רגע שהוא גם האשים את אימו מדוע שיכנעה אותו ללכת בכל זאת. אבל לפתע, השתנו פני המלך, הוא חיך ואמר לכולם, "הילד הזה זכה בתחרות, הוא יהיה הבן שלי וימשיך את דרכי במלוכה". אנשים היו בהלם, כולם הופתעו לשמוע את החלטת המלך, מדוע דווקא הילד שלא גידל שום פרח, לא טיפח את העציץ דווקא רק הוא זכה? מה היה מיוחד בו שלא היה באחרים? דווקא ההפך כולם הגיעו עם עציצים יפים ומגוונים ורק הוא הגיע עם חול, כיצד המלך בחר דווקא בו? אבל למלך וליועצים כלל לא היתה הפתעה, היועצים לא היו מופתעים ולא היו בהלם, הם ידעו בדיוק מדוע הילד הקטן הזה נבחר. המלך אחז במיקרופון והסביר "כולם קיבלו מאיתנו ביום ההרשמה שתיל מבושל, שתיל שלא יכול לגדול, אבל מה עשיתם כאשר נתקלתם באי הצלחה? כמובן שלא רציתם להתבזות מול המלך, וכמובן שרציתם לזכות בתחרות ולכן מה שעשיתם הלכתם עם ההורים לקנות שתילים ופרחים יפים ביותר כל אחד לפי יכולתו הכספית. אבל הילד הקטן הזה, לא הצליח כמה חודשים למרות שניסה וניסה, אבל הוא כמובן שלא הצליח בדיוק כמוכם, רק ההבדל, שהוא לא הלך לקנות שום עציץ חדש, הוא נשאר עם מידת האמת שלו ולא שיקר. ולכן האמת שלו היא זו שגרמה לו לזכות בתחרות כי שהולכים עם האמת לא מפסידים אף פעם. ועל הסיפור הזה אפשר להגיד "אמת מארץ תצמח" ראשי תיבות : אמת.

החיד"א חיים יוסף דוד אזולאי הקדוש, זכותו תגן עלינו, מזכיר בספרו את מאמר חז"ל הקדושים בפרקי אבות : "בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר, הלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להיפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות ולתן שכר טוב לצדיקים שמקיימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות". המילה בראשית מורכבת מהמילים "בארשת" + י'. "בארשת" פירוש המילה "מאמר" כמו שאומר הפסוק

"וארשת שפתיו" כלומר מאמר שפתיו. והאות י' רומזת לספרה 10. ללמדך שבעשרה (10) כלומר האות י', מאמרות (בארשת) נברא העולם. וזה בדיוק רומז לנו על המילה "בראשית".

יורם הקטן היה מתמיד גדול בתורה, בהתחלה למד בישיבת בית אהרון שהיתה כמו שלוחה קטנה של הישיבה בחברון. ולאחר מכן עבר ללמוד בכנסת חזקיהו בכפר חסידים, ומשם עבר לישיבת הנגב. בראשותו של הגאון הגדול, רבי יששכר מאיר. יורם האברך הצעיר והחכם, נבחן אצל ראש הישיבה וכבר בהתחלה עשה רושם טוב, הוא התקבל בהצלחה גדולה ולא עברה תקופה קצרה וכבר שמו נודע ולא היה מישהו שלא הכיר אותו בישיבה. ראש הישיבה עקב אחריו והוא היה מהמוצלחים של הישיבה. שאנשים היו נתקלים בקושי והיו מגיעים לראש הישיבה, ראש הישיבה היה אומר להם "אם תלמדו כפי שלומד חכם רבי יורם אתם תצליחו, תלמדו ממנו." כולם העריצו אותו, הוא התנהג בדרך טובה עם הבריות, היה מרבה להטיב עם כולם ולעשות חסד עם כל מי שהיה צריך. היתה בו אהבת ישראל גדולה ביותר לכולם. הקשר בינו לבין ראש הישיבה התחזק מיום ליום, הוא אפילו זכה ללמוד חברותא ביחד עם ראש הישיבה באופן קבוע. לראש הישיבה היה חוק, שאסור היה לעבור אותו לאף אחד, והרב היה מקפיד בחוק הזה ובודק אותו. לאחר חצות לילה, כולם הולכים לישון, לאגור כוחות ליום הבא. כדי לקום בנץ החמה להתפלל שחרית בנץ ולהתחיל ללמוד שוב. ראש הישיבה הקפיד לשמור על הבחורים הצעירים שישנו טוב בלילה, שיהיה להם כוחות ליום למחרת ללימוד התורה. וגם כדי שלא יזיקו לבריאותם. לילה אחד, הנדיב של הישיבה הגיע לביקור. הוא רצה לראות מה השתנה בישיבה שהוא תורם לה כבר שנים. הוא ביקש מהרב שיעשה לו סיבוב בישיבה. הרב הסכים אך הוסיף ואמר שחבל שלא הגיע כמה שעות קודם לכן, כיוון שעכשיו כבר אחרי חצות לילה וכל התלמידים ישנים לאגור כוחות ליום המחר. הנדיב הצטער אבל בכל זאת רצה לעשות סיבוב. והינה הם עושים סיבוב בכותלי הישיבה ולא פחות ולא יותר הרב ראש הישיבה רואה מול עיניו את רבי יורם לומד תורה ואף מלמד שתי בחורים שהתקשו בלימודים. "רבי יורם" ! פנה ראש הישיבה אליו, אחרי חצות לילה, מדוע לא הלכתם לישון כפי הנהוג בישיבה? ענה לו רבי יורם משפט שהותיר את הרב חסר מילים "ומה אעשה שנפשי חשקה ללמוד בתורה?" דממה השתררה בחדר, עיניו של ראש הישיבה נצצו בהערצה לרב יורם. הנדיב הוציא סכום כסף גדול ושיבח את ראש הישיבה שזכה לתלמידים מוצלחים כאלה כמו רבי יורם. הוא גדל וגדל ושמו התפרסם בכל קצוות הארץ, הלא הוא רבי יורם מיכאל אברג'ל זכותו תגן עלינו אמן..

להפצת העלון, לעילוי נשמת ולרפואה ולזיכוי הרבים, ולקבלת חידושים אנא פנו אלינו:

או במספר 0523458725

או במייל: danielbar158@gmail.com

"אהבת ישראל היא השער הראשון המוביל אל תוך חצרות ה' "

שבת שלום ומבורך